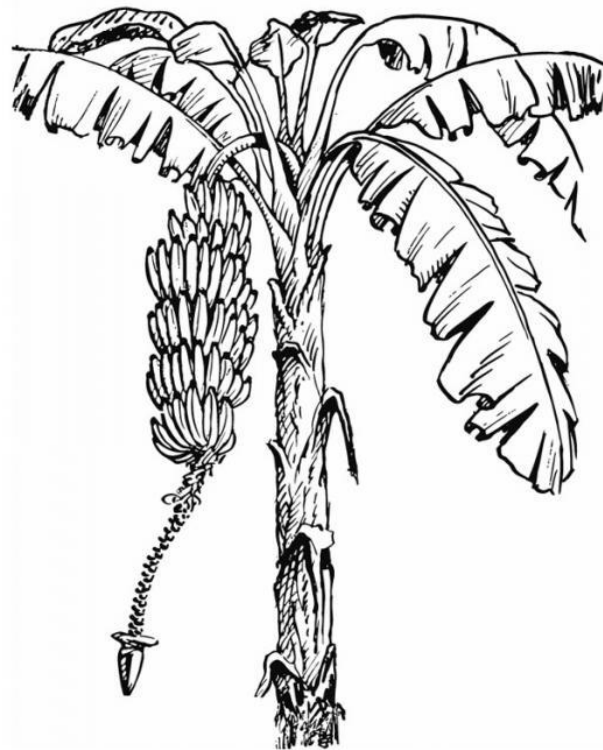
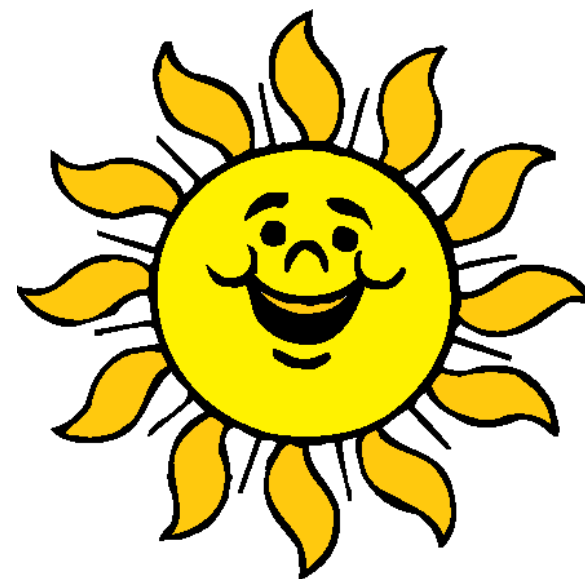

El plàtan trist

Dalt d'una muntanya hi vivien tres arbres:

- Un avet.
- Un pi.
- I un plàtan.

El sol escalfava i els arbres eren feliços. Cada any arribava el vent de la tardor i bufa i bufa. I els arbres ballen al seu ritme (ziu, zau, ziu, zau...), i les fulles es tornen grogues i marrons i cauen (clinc - clinc - clinc). Però l'avet i el pi no perden les fulles, només ho fa el plàtan.

- Oh que trist! Ja no tinc fulles estic pelat!

Vet aquí que un dia passava per allà... Sabeu qui passava? La fada Filomena. I en veure al plàtan tant trist li va dir:

- Què et passa, plàtan?
- Per què estàs trist?

I el plàtan va contestar:

- Ja no tinc fulles!
- Estic pelat!

I la fada va dir:

- Sóc la fada Filomena: et concedeixo tres coses.

- Què vols primer?

El plàtan s'ha va pensar i va dir:

- Vull tenir les fulles de pedra.

Sabeu per què les volia de pedra? Doncs, perquè fossin ben fortes i no caiguessin amb el vent. La fada va dir molt seriosa:

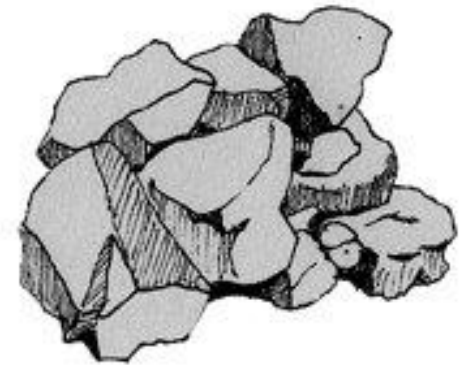
- Estàs segur?

Ell va contestar:

- Sí

I tocant l'arbre amb la vareta va dir la fórmula màgica:

- Clinc-clonc totes les fulles de pedra són.

Que content que estava.

- *Oh, que content! Que content que estic!*
- *Moltes gràcies, fada Filomena!*

I la fada Filomena se'n va anar.

Però pesaven molt, aquelles fulles de pedra.

- *Que cansat que estic!*

Com que ja no podia aguantar més, va cridar la fada:

- Fada, fada Filomena vine, vine aquí!
- Què vols, plàtan?

El plàtan s'ho torna a pensar i diu:

- Vull tenir les fulles de caramel!

Sabeu per què les volia de caramel? Doncs perquè no pesessin i fossin dolces i de molts colors.

La fada va dir molt seriosa:

- Estàs segur?

Ell va contestar: Sí

I tocant l'arbre amb la vareta va dir la fórmula màgica:

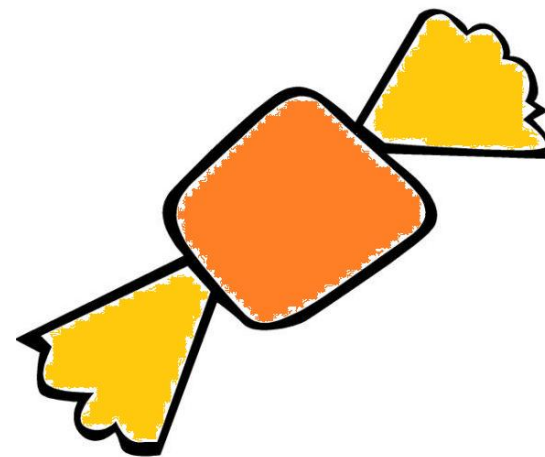
- *Clinc-clonc totes les fulles de caramel són!*

Que content que estava! I la fada Filomena se'n va anar.

Però vet aquí que un dia van passar per allà una colla de nens i en veure tants caramels van dir:

- *Oh quants caramels! Que bons!*

I en un tres i no res es van quedar sense res.

I sabeu qui va cridar? A la fada:

- *Fada, fada Filomena vine, vine aquí.*
- *Què vols, plàtan?*
- *Quina és l'última cosa que em demanes?*

El plàtan s'ho torna a pensar i diu:

- *Vull tenir les meves fulles.*

I la fada va dir molt seriosa:

- *Estàs segur?*

Ell va contestar:

- *Sí*

I tocant l'arbre amb la vareta va dir la fórmula màgica:

- *Clic-clonc totes les fulles de plàtan són.*

Que content que estava! I la fada s'acomiada del plàtan i diu:

- *Adéu plàtan! Que siguis feliç.*

I el vent de la tardor va marxar. Quan el sol va tornar a escalfar, la muntanya es va omplir de flors.

- *Flor, flor, flor apareix!*
- *Oh, quantes flors!*
- *Quantes flors qui hi ha!*

I el plàtan es va omplir de les seves fulles.

- *Oh que content! Que content que estic!*

FI